

Arrest

nr. 91 481 van 13 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat M.-C. FRERE en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 17 juli 2011, verklaart er zich op 18 juli 2011 vluchteling.

1.2. Op 20 juni 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 21 juni 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Shegay (Shega / Shaga / Shagai) in het Kuz Kunar (Khewa) district van de provincie Nangarhar. U bent geboren in 1367 (1988) en heeft in 1386 (2007) uw middelbaar onderwijs met vrucht beëindigd. Vijf maanden voor uw vertrek uit Afghanistan bent u bij de firma Itfaq Crash Plant beginnen werken. U was tewerkgesteld in een kantoor bij de Saracha-brug op de weg van Jalalabad naar Torkham en was daar verantwoordelijk voor de boekhouding. Op 10 mei 2011 (20.02.1390) zag u iemand een bom in de grond steken. U belde een familielid van een vriend op die bij de politie te Jalalabad werkt. Zowel de politie, commando's als Amerikaanse troepen kwamen naar de brug en arresteerden de man. Toen u de volgende dag terug op het werk aankwam vertelden uw collega's dat de eigenaar van de firma 's nachts meegenomen en gemolesteerd was en dat de Taliban naar u op zoek waren. U bent uit angst voor represailles niet meer gaan werken. Op 5 juni 2011 (15.03.1390), toen u reeds vertrokken was, heeft uw familie een dreigbrief van de Taliban ontvangen. In de brief staat dat de Taliban u zullen straffen omdat u de overheid heeft gewaarschuwd en hun broeder gearresteerd is. De Taliban is in uw dorp bij uw vader en broer naar u komen informeren, uw familie zegt hen dat u ontvoerd bent. Uw broer heeft op het politiebureau een verklaring opgevraagd betreffende het incident aan de Saracha-brug en heeft dit document en de dreigbrief van de Taliban naar u opgestuurd.

Tien dagen na het incident heeft u Nangarhar verlaten en bent u via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België gereisd. Op 18 juli 2011 meldde u zich aan bij de Belgische asielinstanties en vroeg u asiel aan. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u vreest vermoord te worden door de Taliban. Ter staving van uw asielrelaas heeft u op de DVZ volgende originele documenten voorgelegd: een identiteitskaart (taskara), een schooldiploma, een brief van de Taliban en een document van de politie.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek naar België in het dorp Shegay in het district Kuz Kunar gewoond heeft. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of er reconstructieprojecten in uw regio waren antwoordt u dat er geen huizen of grote gebouwen gezet werden maar dat er in uw dorp een brug over een uitgedroogde rivierbedding gelegd werd voor de landbouwers en dat er een muur naast de Kunar-rivier gebouwd werd. U stelt tevens dat er een waterkrachtcentrale gebouwd werd in het dorp Meyagan (cgvs 03.11.2011 p.14). Tijdens het tweede gehoor vertelt u ook over het waterproject in de Gambiri woestijn, en stelt u dat Amerikanen voedsel uitdeelden en de Afghaanse overheid landbouwprojecten had, waaraan weliswaar niemand van uw dorp aan deelnam (cgvs 03.02.2012 p.3). Opmerkelijk is daarbij dat u tijdens beide gehoren verschillende reconstructieprojecten aanhaalt die in uw regio opgestart zouden zijn geweest maar op geen enkel moment weet te vertellen dat er in uw eigen dorp Shegay in 2007 een weg werd aangelegd. Wat eveneens vragen oproept is dat u expliciet stelt dat er geen nieuwe gebouwen gezet werden in uw dorp (cgvs 03.11.2011 p.14). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd in januari 2008 onder impuls van het National Solidarity Program (NSP) begonnen met de bouw van vier schoolgebouwen in Kuz Kunar district en werd in maart 2008 een modelschool geopend in uw dorp. Deze school, met twaalf klassen en een administratief gedeelte, zou 95.000 dollar gekost hebben. Dat u zowel de aanleg van de weg in uw dorp als de bouw van de school niet vermeldt doet ernstige twijfel ontstaan over uw verblijf in Shegay de laatste jaren voor uw vertrek naar België en wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis over de reconstructieprojecten die u wel aanhaalt. Bovendien stelt u dat u tijdens de presidents- en parlementsverkiezingen heeft gestemd in uw dorp in een kiesbureau naast de Mainzaney school, welke gelegen zou zijn naast de Yasin Baba begraafplaats (cgvs 03.11.2011 p.11). De lijst met stembureaus van de presidentsverkiezingen van 2004 vermeldt een stembureau in de kliniek van Shagai en een stembureau in Shagai Dand op een open ruimte. De lijsten met stembureaus voor de verkiezingen van 2005, 2009 en 2010 vermelden deze beide stembureaus echter niet meer, maar maken wel telkens melding van een stembureau in de Yassin Baba kliniek, welke door u gesitueerd wordt in uw dorp (cgvs 03.11.2011 p.12). Van een stembureau in of naast een school is op deze kieslijsten geen sprake wat uw verklaringen betreffende uw verblijf in uw dorp Shegay eveneens weinig aannemelijk maakt.

Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of u weet heeft van grote betogingen in uw regio stelt u dat er zes of zeven jaar geleden een betoging was naar aanleiding van een incident met de Koran in de gevangenis van Guantanamo, waarbij brand werd gesticht in Jalalabad en er veel mensen overleden zijn (cgvs 03.11.2011 p.15 en cgvs 03.02.2012 p.5). U verwijst hiermee vermoedelijk naar de betoging in mei 2005 waar vier dodelijke slachtoffers en vijftig gewonden vielen. Als het Commissariaat-generaal u tijdens het gehoor vraagt of u zich een gelijkaardig incident herinnert daterend van het jaar voor uw vertrek antwoordt u ontkennend. Dit is opmerkelijk. In september 2010 hadden er immers in uw district gelijkaardige protestacties plaats naar aanleiding van de dreiging van een kleine Amerikaanse kerk om Korans te verbranden. En in oktober 2010 waren er eveneens protesten, ondermeer in Kuz Kunar / Khewa, waarbij in de provincie Nangarhar zes doden zouden zijn gevallen. Dat u een betoging in 2005 waar vier doden vielen in een stad op 28 kilometer van uw dorp wel vernoemt, maar de protestacties, onder meer in uw district, zeven maanden voor uw vertrek waarbij zes doden vielen dan weer niet doet ernstige twijfel ontstaan over uw verklaringen betreffende uw verblijf in Kuz Kunar.

Tenslotte dienen er ook vragen gesteld te worden bij uw profiel en meer bepaald bij uw verklaringen tijdens het gehoor dat u de laatste vijf maanden voor uw vertrek uit Afghanistan verantwoordelijk zou zijn geweest voor de boekhouding bij een bouwonderneming aan de Saracha-brug in Nangarhar.

Vooreerst kan worden gesteld dat het uiterst twijfelachtig is dat u effectief als boekhouder tewerkgesteld was voor dit bedrijf. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u geen weet heeft voor wie de firma werkte of aan wie ze leverde. Alsook blijkt u de enige persoon te zijn geweest die op het bureau werkte, de rest zouden arbeiders zijn geweest. Dit is uiterst merkwaardig daar een boekhouder de persoon bij uitstek is om zoiets te weten. U heeft verder ook geen idee van de titel van uw functie binnen het bedrijf. (cgvs 03.11.2011 p.17,22).

Hoewel u beweert vijf maanden bij de Saracha-brug te hebben gewerkt (cgvs 03.11.2011 p.15-16) waarbij uw kantoor op zo'n zeventig meter van de brug gelegen was (cgvs 03.02.2012 p.6-7), en dat u meestal op uw plaats van tewerkstelling overnachtte gezien de grote afstand tot uw dorp (cgvs p.18), weet u niet dat deze brug op 31 augustus 2009 volledig vernield werd door een overstroming (cgvs p.18). Nochtans is deze overstroming, die de oude brug volledig vernielde en waarna een noodbrug geïnstalleerd werd door ISAF-troepen, de reden waarom er werkzaamheden waren aan de Saracha-brug. U stelt dat men een deel van de oude brug had vernield op het moment dat u daar begon te werken (cgvs 03.02.2012 p.8). Wanneer het Commissariaat-generaal u later tijdens het gehoor nogmaals expliciet vraagt of de Saracha-brug overstroomd werd voordat u daar begon te werken stelt u dat de brug niet door een overstroming vernield werd maar eigenhandig afgebroken werd (cgvs 03.02.2011 p.10). Uit uw gehoor blijkt ook dat u niet kunt inschatten hoe oud de vernieuwde Saracha brug is. Wanneer het Commissariaat-generaal u vraagt of denkt dat ze twee jaar oud of twintig jaar oud is kunt u hier niet op antwoorden. Uit het gehoor blijkt zelfs dat u niet zeker weet dat er een nieuwe brug staat, u verklaart immers dat ze misschien ook vernieuwd werd toen ze de weg renoveerden (cgvs 03.02.2012 p.8). De talrijke veiligheidsincidenten bij de Saracha-brug zijn u eveneens onbekend (cgvs 03.11.2011 p.15). Uit de informatie die bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat er op 20 oktober 2010 een vrachtwagen met brandstof van de NAVO-troepen werd opgeblazen bij deze brug en dat bij een bomaanslag in de buurt van de Saracha-brug op 14 november 2010 veertien NATO-brandstofwagens vernield werden. Het is weinig aannemelijk dat u, die beweert daar vijf maanden gewerkt en verbleven te hebben (cgvs 03.11.2011 p.18) nooit gehoord zou hebben van deze incidenten, die plaats hadden amper twee maanden voorafgaand aan uw tewerkstelling daar. Voorgaande vaststellingen maken uw verklaringen betreffende uw tewerkstelling aan de Saracha-brug in de provincie Nangarhar bijzonder weinig geloofwaardig.

Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in uw regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt, daar deze allen gelieerd zijn aan uw tewerkstelling bij die brug. Er en dient dan ook te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai en India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkenen een reëel binnenlands vluchterternatief bestaat.

Om die redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zich te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en uw vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

U legde volgende documenten voor die uw asielaanvraag moesten staven: een Afghaans identiteitsdocument (taskara), een schooldiploma, een brief van de Taliban en een document van de politie. Dergelijk documenten kunnen uw asielrelaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Inzake deze documenten moet overigens ook worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker haalt in een enig middel de schending aan van artikel 1 van het verdrag van Genève, van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/ §2, 48/5 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen 15 december 1980.

Verzoeker betoogt dat zijn asielaanvraag dient beoordeeld te worden ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, i.e. Afghanistan. Verzoekers nationaliteit wordt niet betwist. Ter staving van zijn nationaliteit legt verzoeker zijn taskara en zijn schooldiploma neer. Nergens uit het administratief dossier noch uit de bestreden beslissing blijkt dat er onderzoek is gedaan naar de authenticiteit van de documenten. Een taskara is een officieel identiteitsdocument dat een zekere bewijswaarde draagt en verzoekers identiteit en nationaliteit bewijst. Verzoeker benadrukt dat hij tijdens het gehoorverslag van 3 november 2011 en dat van 3 februari 2012 zijn nationaliteit en regio van herkomst zo gedetailleerd mogelijk heeft weergegeven.

Verzoeker vraagt in hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Terecht stelde de bestreden beslissing vast dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de laatste jaren voor zijn vertrek naar België in het dorp Shegay in het district Kuz Kunar gewoond heeft. Verzoeker kan op geen enkel moment aangeven dat er in zijn eigen dorp Shegay in 2007 een weg werd aangelegd. Ook stelt verzoeker uitdrukkelijk dat er geen nieuwe gebouwen gezet werden in zijn dorp terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat in januari 2008 onder impuls van het National Solidarity Program (NSP) begonnen werd met de bouw van vier schoolgebouwen in Kuz Kunar district en werd er in maart 2008 een modelschool geopend in verzoekers dorp. Dat verzoeker hiervan niet op de hoogte is bevestigt de twijfels over zijn beweerde aanwezigheid in de streek tot aan zijn vertrek naar België en wijst tevens op het ingestudeerde karakter van zijn kennis over de reconstructieprojecten die hij wel aanhaalt. Verzoeker blijkt eveneens niet bekend met recente veiligheidsincidenten in zijn streek. Zo blijkt hij wel een betoging in 2005 waar vier doden vielen in een stad op 28 kilometer van zijn dorp te kunnen aanhalen, maar is hij onbekend met protestacties, onder meer in zijn district, zeven maanden voor zijn vertrek waarbij zes doden vielen. Dat verzoeker zowel de aanleg van de weg in zijn dorp als de bouw van de school niet vermeldt en al evenmin op de hoogte is van veiligheidsincidenten in het district waarvan hij beweert afkomstig te zijn doet ernstige twijfels rijzen over zijn verblijf in het dorp Shegay, district Kuz Kunar, de laatste jaren voor zijn vertrek. De documenten die verzoeker dienaangaande neerlegt, met name zijn taskara en zijn schooldiploma doen aan deze vaststellingen geen afbreuk. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat aan Afghaanse identiteitsdocumenten niet veel waarde kan worden gehecht. Corruptie bij het verkrijgen van documenten is in Afghanistan wijdverbreid. Zo zijn onder meer reis- en identiteitsdocumenten eenvoudig en tegen relatief lage prijzen te koop in Afghanistan en in de grensstreek met Pakistan. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben derhalve slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van een Afghaanse asielzoeker. Gelet op deze informatie in samenhang met verzoekers beperkte feitelijke kennis over de regio waarvan hij beweert afkomstig te zijn kan er aan de door verzoeker neergelegde documenten geen bewijswaarde worden toegekend.

Ter zitting legt verzoeker een aantal niet-genummerde stukken neer met inventaris. Met betrekking tot de tweetalige attesten van de '*Independent Election Commission*' kan worden vastgesteld dat de Engelse taal die hierop gehanteerd wordt dermate schabouwelijk is dat aan deze stukken alleen al om deze reden geen bewijswaarde kan worden gehecht. De e-mail van de uitgever van Pashwok is geenszins een bewijs dat deze daadwerkelijk door de uitgever is verstuurd. De artikels uit Pashwok, de verklaring van de raad van oudsten, het document van de *Independent Election Commission* aangaande de verkiezing in de Yaseen Baba Naswano School en het identificatie document als kiezer zijn niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling overeenkomstig het bepaalde in artikel 8 PR RvV en worden om deze reden niet in aanmerking genomen. Met betrekking tot het attest van het *Institute of Management and Business Administration* afgeleverd in 2010 blijkt dat verzoeker nooit eerder verklaard heeft hogere studies te hebben gevolgd. Hij verklaarde uitdrukkelijk dat zijn opleiding beperkt is gebleven tot middelbare studies die hij beëindigde in 2007 (vragenlijst, 10, 4 augustus 2011). Dit diploma heeft dan ook geen enkele bewijswaarde. Het visitekaartje van de journalist

is wat het is en heeft geen enkele toegevoegde waarde. De enveloppes tenslotte tonen aan dat de stukken verzonden werden vanuit Jalalabad in Afghanistan maar zijn geen bewijs van verzoekers verblijf de laatste jaren voor zijn vertrek naar Europa in het district Kuz Kunar in Afghanistan. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat stukken slechts een zekere bewijswaarde hebben in de mate dat ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, dit is *in casu* niet het geval.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Zoals de bestreden beslissing terecht stelt is de vaststelling dat verzoeker niet recent uit Afghanistan afkomstig is op zich geen reden om hem het statuut van subsidiaire bescherming te ontfangen. Echter door het feit dat verzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden haar reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met te verwijzen naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Kuz Kunar tot juni 2011 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen bovendien buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in buurland Iran of Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. Los daarvan is ook het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, §3 geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER